

dla odbywających specjalizację:	w ciągu pierwszych 3 lat specjalizacji miesięcznie zł	po 3 latach specjalizacji, a także przy specjalizacji w zakresie II stopnia miesięcznie zł
e) w zakładach lub komórkach organizacyjnych, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni. radu lub innych ciał promieniotwórczych, f) w Instytucie Gruźlicy, g) w czasie szkolenia w anesteziologii	1.500	1.850
3) w zakładach lub komórkach skórno-wenerologicznych	1.400	1.750
4) a) w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych i fizjoterapeutycznych, b) w pracowniach (zakładach) anatomopatologicznych, zakładach medycyny sądowej i prosektoriach	1.350	1.700
5) w innych warunkach niż określone w pkt 1—4	1.250	1.550

2. Stypendia wypłaca się miesięcznie z góry.

§ 3. Obowiązkowy wymiar zajęć stypendysty w jednostce, w której odbywa specjalizację, wynosi:

1) 30 godzin tygodniowo:

- przy stosowaniu leczenia radem lub innymi ciałami promieniotwórczymi,
- w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych i fizjoterapeutycznych,
- w zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych, zakładach medycyny sądowej lub prosektoriach;

2) 36 godzin tygodniowo — przy odbywaniu specjalizacji w innych zakładach.

§ 4. 1. Okresy pobierania stypendium zalicza się do stażu pracy lekarza.

2. W zakresie uprawnień do urlopów i przerw w pracy w okresie ciąży i porodu stosuje się do stypendystów przepisy obowiązujące lekarzy zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

3. W zakresie uprawnień emerytalnych traktuje się stypendystów jako osoby wykonujące pracę w zakładach pracy w związku z nauką zawodu, a otrzymywane stypendium jako wynagrodzenie za pracę.

§ 5. W razie pełnienia dyżurów w zakładach opieki zdrowotnej zamkniętej stypendyści otrzymują wynagrodzenie za dyżury określone w przepisach o wynagrodzeniu lekarzy zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

§ 6. 1. Stypendyści podlegają ubezpieczeniu społecznemu w zakresie i na zasadach ustalonych dla pracowników umysłowych. Podstawą wymiaru składek ubezpieczeniowych jest wysokość stypendium.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do stypendystów podlegających ubezpieczeniu społecznemu z innego tytułu.

3. W razie delegowania stypendysty do innej miejscowości w związku z odbywaniem specjalizacji przysługują mu

diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegu na zasadach obowiązujących pracowników państwowych.

4. Stypendyście nie przysługują diety, jeżeli w miejscu oddelegowania otrzymuje bezpłatne wyżywienie.

§ 7. Uzyskanie stypendium specjalizacyjnego zobowiązuje stypendystę do bezwzględnego wypowiedzenia wszystkich uprzednio zawartych umów o pracę, z wyjątkiem zajęć zarobkowych dopuszczalnych w myśl § 8.

§ 8. Minister Zdrowia ustali zasady i tryb kwalifikowania kandydatów do stypendiów, wypłacania stypendiów i przekazywania składek ubezpieczeniowych, a także zakres i wymiar, w jakim stypendyści mogą wykonywać zajęcia zarobkowe, oraz zasady i tryb cofania stypendiów.

§ 9. 1. Wydatki związane z wykonaniem uchwały pokrywa się z budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Zdrowia.

2. Gospodarkę funduszami przeznaczonymi na stypendia specjalizacyjne prowadzi Studium Doskonalenia Lekarzy w Akademii Medycznej w Warszawie.

§ 10. 1. Traci moc uchwała nr 993 Prezydium Rządu z dnia 15 listopada 1952 r. w sprawie stypendiów dla lekarzy odbywających specjalizację (Monitor Polski Nr A-99, poz. 1517).

2. Lekarze, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały uzyskali stypendia na podstawie uchwały wymienionej w ust. 1, stają się stypendystami w rozumieniu niniejszej uchwały, aż do upływu okresu przewidzianego do uzyskania I stopnia specjalizacji.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE Nr 46 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 kwietnia 1959 r.

W sprawie zachowania prawa do niektórych świadczeń przez pracowników resortu przemysłu chemicznego, zwolnionych od pracy zawodowej do pracy w organizacjach politycznych i społecznych.

Na podstawie § 4 ust. 3 uchwały nr 446 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie zwolnień od pracy zawodowej pracowników urzędów, instytucji i przedsiębiorstw

państwowych, powołanych do pełnienia niektórych funkcji i na szkolenie (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-73, poz. 892 i z 1955 r. Nr 3, poz. 38), zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy resortu przemysłu chemicznego zwolnieni od pracy zawodowej do pracy w organizacjach politycznych i społecznych działających w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego na podstawie § 2 uchwały nr 446 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie zwolnień od pracy zawodowej pracowników urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych, powołanych do pełnienia niektórych funkcji i na szkolenie (Monitor Polski z 1954 r.

Nr A-73, poz. 892 i z 1955 r. Nr 3, poz. 38), zachowują poza uprawnieniami określonymi w § 4 ust. 2 uchwały również prawo do deputatu węglowego, opieki lekarskiej i innych świadczeń socjalnych, przewidzianych w obowiązującym układzie zbiorowym pracy.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

135

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 marca 1959 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 4 czerwca 1958 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 1958 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku gruntowego niektórych grup gospodarstw rolnych (Monitor Polski Nr 50, poz. 293) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 pkt 3 skreśla się po wyrazie „opolskiego” wyraz „i” oraz dodaje się po wyrazach „województwa

lubelskiego” wyraz „brzeskiego”, po wyrazie „głubczyckiego” wyrazy „kluczborskiego, kozielskiego, krapkowickiego, nyskiego”, a po wyrazie „pradnickiego” wyrazy „i strzeleckiego”;

2) w § 2 skreśla się wyrazy „z wyjątkiem województwa opolskiego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1959.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

136

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 marca 1959 r.

w sprawie weryfikacji zysków i strat przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie § 36 ust. 1 pkt 5 uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na 1959 r. (Monitor Polski Nr 88, poz. 491) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy przedsiębiorstw określonych w § 31 ust. 1 uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na 1959 r. (Monitor Polski Nr 88, poz. 491), zwanej w dalszym ciągu „uchwałą nr 392”, jak również przedsiębiorstw, na które uchwała ta została rozciągnięta.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

a) „uchwała nr 332” — oznacza ono uchwałę nr 332 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr 73, poz. 438);

b) „sprawozdanie finansowe” — oznacza ono bilans, rachunek strat i zysków oraz sprawozdania w zakresie kosztów, sprzedaży itp., sporządzane przez przedsiębiorstwa zgodnie z instrukcjami Głównego Urzędu Statystycznego, Ministerstwa Finansów oraz właściwych ministrów w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planów finansowo-gospodarczych,

§ 3. Weryfikacji podlegają zyski i straty przedsiębiorstw wykazane w sprawozdaniach finansowych sporządzonych na koniec roku gospodarczego oraz na dzień otwarcia likwidacji, których prawidłowość stwierdzona została zgodnie z wymaganiami określonymi w § 4 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 1957 r. w sprawie składania, badania, przyjmowania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr 73, poz. 443).

§ 4. 1. Weryfikację zysków i strat przedsiębiorstw przeprowadzają komisje rewizyjne powołane w trybie określonym § 3 uchwały nr 332, a w przypadkach określonych § 6 pkt 1 tej uchwały — jednostki organizacyjne sprawujące bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwami.

2. Do weryfikacji zysków i strat mają odpowiednio zastosowanie przepisy § 14 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 1957 r. w sprawie składania, badania, przyjmowania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr 73, poz. 443).

§ 5. 1. Weryfikację zysków i strat przedsiębiorstw dla dokonania odpisów na fundusz rozwoju przedsiębiorstw i fundusz rezerwowy zjednoczeń przeprowadza się zgodnie z zasadami określonymi § 7 oraz § 10 ust. 4 uchwały nr 392.

2. Wyniki weryfikacji zysku lub straty przedsiębiorstwa należy zamieścić w protokole, o którym mowa w § 2 ust. 3 uchwały nr 332, wykazując w szczególności:

a) zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa osiągnięty wskutek urzędowych zmian:
— cen sprzedawanych wyrobów i tarif świadczonych usług,